

מגילת שיינע אסתר

אסתר לך כנס את כל היהודים וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשה חדשים לילה ויום וכאשר אבדתו אבדתו ותעש האשה משתה ויקח אברהם אהרן את שירה לאשה ותלד בנים ובת יבא שמחה איש תם יושב אנהלים ויבקש את יד יעל ותאמר יעל אל שיינע אסתר קצת בחיי מפני בני חת ומצא שמחה חן בעיני יעל ותאמר שיינע אסתר ותברך את יעל את תהיי כאלפי רבבה ותצם האשה ותהי יעל לאשת שמחה ותלד בנים ובנות עד היום הזה ותעש שיינע אסתר כמנהגה ותשלח שיינע אסתר את בניה לארץ ישראל וילך יאיר ויקפוץ על ראובן וירא את פניו היאצפאם בארץ מולדתה ויאנהב יאיר את פניו וילכו שניהם לארץ ישראל ללמוד וזהפוך הוא ויהיו יאיר ופאם לחרדים וישמחו כי אן חייבים לנשוא בלי הפסק ותשמח שיינע אסתר ותצם ויבואו שניהם אל עיר בלטימור ויחתנו ויעלו ארצה ותלד פאם ליאיר בנים ובנות וילך ראובן וילמד ויהי בימי הסמיכה וירא אשה ושמה רינה ויאנהב אותה ותאמר שיינע אסתר לראובן הזרעים בדמעה ברינה יקצרו ותצם האשה כפעם בפעם ויקח ראובן את רינה לאשה ותלד רינה בנים ובת וילך יהונתן ללמד בארץ ויהי בחזרתו לבלתימור וימצא אשה ושמה תמר ויאנהב וינחם וינחם וינחם אתרי אמו ותצם שיינע ותביא את כל בניה ובנותיה לבלטימור ויקח וינחם את תמר לו לאשה ותלד לו בת וילך מרדכי לארץ ישראל וישב לארצו וילמד מחשבים ויהי אחרי עת הלימוד וילך מרדכי לברוקלין וימצא אשה ושמה סורי ותבא סורי אל חמותה ותמצא חן בעיני חמותה ותצם שיינע אסתר כמנהגה ותעש משתה גדול ותבנס כל קרוביה ושכניה ויקח מרדכי את סורי לאשה ותשמח שיינע אסתר בראות כל בניה ובנותיה נשואים לבני תורה ושוזמריה ויהי בימים הרבים ההם ויהי יום הולדת הששים לשיינע אסתר ויכנסו בניה ובנותיה מרחבי הארץ לבלטימור לשמחה ביום הולדתה ויעשו משתה ויום טוב ויאכלו ישתו ויתנו מתנות אביזנים ותקראנה לה השכנות שם לאמר ילד שמחה לשיינע אסתר תחת השמחה שהיתה לה אן ויראן כולם את רוב בניה ובנותיה ואת כל הנחת שיש לה מכל עמליה ותאמרנה הנשים אל שיינע אסתר ברוך השם אשר לא השבית לך גואל היום ותקרא שמך בישראל שיינע אסתר המלמדת היא האשה הגדולה בישראל עד היום הזה

ויהי בימי הקמת מדינת ישראל וילך איש מבלטימור ויקח את בת ציו יורק ותהר האשה ותלד בת ויאמרו איזה שיינע פונים ויקראן את שמה שיינע אסתר ותהי שיערה כאדרת על בן קראן שמה אדומה עד היום הזה ויהי אחרי ימים רבים ויבא איש ממקום חם היא ארץ החוף ושמו שמחה ויקח את שיינע אסתר ותהי לו לאשה ותהר ותלד בת ותקרא את שמה עליזה היא הנקראת שרה היום ותהר עוד ותלד בת ותקרא את שמה שירה ותהר עוד ותלד בת אלא בן ויעברו מהעיר הגדולה ציו יורק עד נחל הכסף וישב האיש בשער העיר ותהי האשה למלמדת ותלמד בנות הארץ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו יאיר שלום ותהר עוד ותלד בן ויאמר אבן בן זקנים הוא לי ויקרא את שמו מרדכי בנימין ותהר עוד ותלד בן לבעלה ותאמר הפעם נתן לי אלקים עוד בן ותקרא את שמו יהונתן שמשון ותעמוד האשה מלדת ויהי האיש ובניה ובנותיה שמחה לשיינע בימים ההם ויהי בימים ההם ויקח האלקים את שמחה ותשאך האשה לבדה ושבע בנותיה עמה ותנחם כל העיר ותאמרנה הזאת שיינע אסתר ותאמר אליהן האשה אל תקראנה לי שיינע קראן לי מרה כי המר שקי לי מאד ויהי בימים הרבים הקשים ההם ותגדל האשה את בניה ובנותיה ותגדל שמה מאד בימים ההם ותהי למלמדת בישיבות ותלמד תורה ונביא ועברית לכל בני העיר מצער ועד זקן טף ונשים ויהי אחרי ימים רבים ותשלח האשה את בנותיה אל ארץ ישראל ללמוד תורה והיה בשוכן אליה ויבואו אנשים לבקש ידי הבנות להיות להם נשים ויבא ברוך מנדל ויבקש את יד שרה והיה כראותה את הטבעת על יד בתה וכשמעה את דברי בתה שרה לאמר כה דבר אלי האיש ויבא ברוך מנדל ביום הודו ויבקש את יד שרה וישב חמת האשה ותהי לשידוך ותאמר שיינע אסתר לך כנס את כל היהודים וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשה חדשים לילה ויום וכאשר אבדתו אבדתו ותעש האשה משתה ותהי שרה לאשת ברוך מנדל ותלד בנים ובנות ויבא אברהם אהרן אשר למד בבלטימור ויבקש את יד שירה ותרא שיינע אסתר את העיאר ותאמר שיינע אסתר טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר ותאמר שיינע

פתשגן הכתב

מרוכה, לא תפסת, תפסת מיעוטא, תפסת, דהיינו, דיאטה עצמית עולה בידה להצליח, דיאטה כללית לא יעלה בידה להצליח ו**תרא את התואר** — שעבד אברהם אהרן בשבילה שבע שנים והיו בעיניו כימים אחדות באבתו את שירה **איש תם** — בלימוד ובדיבור, אבל לא בכדור סל **יושב אוהלים** — בלייקוד. **הוי** אומר בלייקוד או במקום אחר? כתיב "יושב אוהלים". וכי יעלה על הדעת שישב באוהל חוץ מלייקוד! היתכן? **את תהי..** — הכירה שיינע אסתר את לייקוד **ותלד..עד היום הזה** — כמנהגם בלייקוד ו**יקפיץ על ראובן** — בדברי הימים כתיב: ותאמר שיינע אסתר ליאיר, לא כן עושים במקומו לחתן הצעיר לפני הבכור! ויאמר יאיר שלום ויגד לאמו אעלה לארץ ישראל ששמה מנהגם להתחתן בגיל הצעיר והמוקדם ביותר, ויעש יאיר כאשר דבר **ונהגוך הוא** — אשר ישלטו הילדים המה בהוריהם **עת הלימוד** — עת הלימוד ולא עת התואר, שלא בא התואר עד שבאה סורי, שנאמר "סורי מרע ועשה תואר" **ותמצא חן בעיני חמותיה** — שאהבה את הסלטים שלה **מרחבי הארץ** — ולא "מכל רחבי הארץ" לאפוקי יאיר ופאם ומשפחתם שנשארן בארץ ישראל **מתנות אביזנים** — יש אומרים שהיו מתנות לאביזנים, דהיינו האשה עצמה, ויש חולקים וסוברים שהיו מתנות מאביזנים, דהיינו בניה ובנותיה, שהוטל עליהם עול שכל לימוד בניהם ובנותיהם **עד היום הזה** — כן ירבו ימיה ושנותיה ושמחיה שתחיה עד מאה ועשרים שנה אמן כן יהי רצון! יום הולדת שמח!

מגילת שיינע אסתר נמצא בגניזת דיטרוויט על ידי בניה רובי, רינה, שמחה, בצלאל יוסף וחיה לאה באהבה!
על כן קראו שמה אדומה - היא הנקראת גינגי **היא ארץ החוף**—מיאמי **היא הנקראת שרה**—מתחילה קראו לה עליזה, ואחרי כן קראו לה שרה ואינני יודע למה החליפה **ונהגה לא בת אלא בן** — היו אנשים שלא האמינו שיכולה ללדת בן **עד נחל הכסף**— סילבר ספרינג בלעז **מרדכי בנימין** — במדרש מובא: אמר האיש, כמו שהיה בנימין הבן האחרון ליעקב אבינו כן יהיה הבן הזה לבן האחרון שלי. על כן קרא שמו השנית בנימין. אמר לו הקדוש ברוך הוא: עשה את שלך, ואני אעשה את שלי — שעתידי האשה הזאת להוליד שבע בנים! **יהונתן**— קרי וכתיב: כתיב יהונתן וקרי יונתן **ותעמוד האשה מלדת** — ובילקוט נמצא שעשה האיש משתה גדול על עמידה מלידה, שחשב לעצמו שכר הלימוד של בניו בנותיו ולא עלה לחשבון. **ויקה האלקים את שמחה** — לקח גם את בעלה וגם את שמחת פניה **בישיבות** — אל תקרי בישיבה אלא בישיבות שהיתה מלמדת בכמה ישיבות בבת אחת **כה דבר אלי איש** — בתחנת הרכבת פן סטאישן **ביום הודו** — היה יום הודו אבל לא אכלו הודו אלא כדורי בשר לקיים מה שנאמר "הודו להשם כי טוב" — להשם הודו ולא לנו **וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו** — רצתה להוריד במשקל כדי ליכנס למבוש מלכות שקנתה וחשבה לעצמה, "אם כולם בדיאיטה, אני גם כן אצליח בדיאטה. ולא הוא - כמו שאומרים חכמינו זכרונם לברכה: תפסת